07/01/2021

Σουηδίας Κλεόπας: “Beauty In The broken!”

/ Γνώμες

Του Σεβ. Μητροπολίτου Σουηδίας κ. Κλεόπα

Βράδυ Θεοφανείων, “ξημερώνοντας τ᾽ Αγιαννιού, με την αύριο των Φώτων”, όπως θα ᾽λεγε κι ο Ελύτης, κι ακούω στ᾽ αυτιά μου ακόμη, ζωηρά επαναλαμβανόμενο, το απολυτίκιο της Δεσποτικής Εορτής “Εν Ιορδάνη βαπτιζομένου Σου Κύριε...”,

όπως το ψάλαμε μαζί με τους ενορίτες του Καθεδρικού Ναού Στοκχόλμης, στην είσοδο του ναού, μιας και οι νέοι κανονισμοί της πολιτείας για την εξάλειψη της πανδημίας επιτρέπουν μόνον 8 άτομα στους ναούς.

Προβληματισμένος από την επιδείνωση της κατάστασης, που στέρησε τη φυσική παρουσία πολλών αδελφών μας στις ενορίες τους, για να γιορτάσουν μαζί "Φώτα ολόφωτα"-για να δανειστώ τον τίτλο διηγήματος του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη- για να αγκαλιαστούν με συγγενείς και φίλους και ν᾽ ανταλλάξουν ευχές εόρτιες κι ασπασμούς.

Κάθομαι τα βράδια, νοερώς συντροφευμένος από "ιέρειες της τέχνης", όπως προτιμώ να τις αποκαλώ, τη Μαρία, την Κατίνα, τη Σαπφώ και την Ευανθία, για να με μυήσουν στον πολιτισμό, την ποίηση, το θέατρο, τη λογοτεχνία και τη μουσική. Η Μαρία ερμηνεύοντας την "CastaDiva" από τη NormatouBellini, η Κατίνα ερμηνεύοντας την Ιοκάστη στον Οιδίποδα, η Σαπφώ διαβάζοντας διηγήματα του Παπαδιαμάντη και η Ευανθία παίζοντας στο βιολί αποσπάσματα από την "Πολίτικη Κουζίνα".

Απόψε προτίμησα να δω την αμερικάνικη ταινία "Beauty In Thebroken", που παρουσιάζει το πάθος ενός ψυχολόγου να βοηθήσει ανθρώπους με ψυχολογικά προβλήματα, ώσπου μια μέρα τυχαία γνωρίζει ένα άστεγο κορίτσι, η εκκεντρική προσωπικότητα και η εμφάνιση του οποίου δημιουργούν στο θεατή ανάμεικτα συναισθήματα, λύπης, οίκτου, συμπόνοιας.

Ο νεαρός ψυχολόγος επιδιώκει κάποιες συναντήσεις μαζί της, για να τη βοηθήσει, να βγει από τη μιζέρια της, της νοικιάζει ένα διαμέρισμα, για ν᾽ απομακρυνθεί από την κακόφημη γειτονιά που έμενε και τη στηρίζει για να αναδείξει το ταλέντο της στη ζωγραφική. Η ταινία τελειώνει με μια σκηνή από την πρώτη έκθεση ζωγραφικής της κοπέλας.

Μια ταινία που σε προβληματίζει, ήδη από την ανάγνωση του τίτλου της. Σκέφτεσαι κι αναλογίζεσαι, ποιά θα μπορούσε να είναι η θέση σου, φυσικά όχι με τους πρωταγωνιστές της ταινίας, αλλά τους άλλους πρωταγωνιστές, της ζωής, των πραγματικών γεγονότων, που ενέπνευσαν το σεναριογράφο. Το "BeautyInThebroken" θα μπορούσε να μεταφραστεί ως "ομορφιά στα σπασίματα" ή "κομματιασμένη ομορφιά".

Ο τίτλος της ταινίας είναι προφανώς εμπνευσμένος από τη σκηνή όπου η άστεγη κοπέλα βρίσκει ένα βάζο στον κάδο απορριμμάτων και, αν και ήταν άθικτο, εκείνη το σπάει, προς έκπληξη των άλλων αστέγων της γειτονιάς της, λέγοντας με χαμόγελο: "Αν και κομματιασμένο, είναι όμορφο!" Ίσως το σπασμένο βάζο να την

ενέπνεε στη ζωγραφική της, ή απλά να συμβόλιζε γι᾽ αυτή την κομματιασμένη ζωή της.

Πόσες φορές ακούμε συνανθρώπους μας να μονολογούν με απόγνωση, επαναλαμβάνοντας τη φράση: “Προσπαθώ να μαζέψω τα κομμάτια μου, τα συντρίμμια μου”.

Η ταινία μού θύμισε την παραβολή του Καλού Σαμαρείτη, αυτού του λαϊκού προσώπου που έγινε το όργανο του Θεού και βοήθησε τον “ημιθανή τυγχάνοντα”, ενώ ο ιερεύς κι ο λευίτης “ιδόντες αυτόν αντιπαρήλθον”. Γι᾽ αυτό ρώτησα πριν, βλέποντας την ταινία, ποιό ρόλο θα θέλαμε να ενσαρκώσουμε;

Εμάς τους χριστιανούς και ιδιαίτερα τους κληρικούς, η ταινία αυτή μάς φέρνει προ των ευθυνών μας. Ποιάείναι η πραγματική,κι όχι απλά επιθυμητή,σχέση μας με τους άλλους; Τους αδελφούς που πάσχουν, που πονούν, που βρίσκονται στις φυλακές, στα νοσοκομεία, στα γηροκομεία, στο δρόμο...

Ο ψυχολόγος στην ταινία επανασύνδεσε τα “σπασμένα κομμάτια” των ασθενών του, τούς έδωσε θάρρος για ένα νέα ξεκίνημα στη ζωή τους, με σκοπό την κοινωνική τους επανένταξη. Τούς εμψύχωσε, ανέδειξε τον καλό τους εαυτό και τα τάλαντά τους. Έφτιαξε μια μικρή πολιτεία αγάπης κι ελπίδας, στην κλινική που εργαζόταν.

Την αλλοιωμένη πρώην παραδείσια ομορφιά και προπτωτική κατάσταση, ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, με το ποιητικό του χάρισμα, ζητά από τον “παιδεύοντα συμπαθώς και ιώμενον αγαθώς”, να τις αποκαταστήσει, δεόμενος: “Εις το καθ᾽ ομοίωσιν επανάγαγε, το αρχαίον κάλος αναμορφώσασθαι.”

Μια προσευχή προς σ᾽ Αυτόν που “τοις ολιγοψύχοις διδόντα παραμυθίαν και ζωήν τοις συντετριμμένοις”, “τονιώμενον τα συντρίμματα των ψυχών και των σωμάτων ημών”, “τον υποστηρίζοντα τους καταπίπτοντας και ανορθόντα τους κατερραγμένους”.

Εμείς;